

MENS SANA IN CORPORE SANO

IDRÆTSKLUBBEN TJALVES MEDLEMSBLAD

10. AARGANG

Redaktion:

Sverre Gundersen, A. Faafeng
og Zakken Johansen jr.

DESEMBER
1926

Stiftet 27. december 1890.

Bladet utkommer 1 gang hver maaned.
Sendes gratis til medlemmer. Abonnementspris for ikke-medlemmer kr. 1,00 pr. aar.
Ekspedition: Normansgaten 2.

1926.

Saa er snart klubbens 36. virkeaar over. Det er henrundet stille uten vanskeligheter av nævneværdig art. Man har kanskje hørt nogen ynte om, at det og det skulde ha været anderledes, og saa kan det hende, at en og anden bagatel er forsømt, — stort skal det ikke til før kritiken er løs. Det er saa sikkert som vinter følger efter sommer, at efterkloke medlemmer, som ogsaa vor klub har, netop paa denne tid har det travlest.

Men la os nu se litt nøkternt paa hvordan klubben staar idag, saavel indad som utad. — I fri idræt holder vi stillingen akkurat. Den rangerer ikke høiere end for et aar siden, men det er heller ikke nogen anden forening, som har nærmet sig. Dette vil tydelig fremgaa av den oversikt, som er indtat i nærværende nummer. — I boksing er vi i fremgang. Vi har flere bokkere, som maa tas i betragtning, naar landslag skal sættes sammen, og vore juniors er i sikker fremgang sportslig set og stigende i antal.

Økonomisk set har aaret været ekstraordinært godt, saa godt at klubbens ledere foreløbig kan puste ganske let, naar det gjælder bevilgningsspørsmål. Dette vil derfor ha til følge, at styret i det kommende aar ikke behøver at ofre saa megen tid paa at skaffe de nødvendige midler.

Naar nu aaret synger paa sit sidste vers, kunde det være paa sin plass, at vi hver for os gransket vor personlige indsats. Vi bør ikke se paa, hvad andre har gjort og ikke har gjort, men bringe paa det rene om vi selv har utført noget med positivt resultat til gagn for idretten og klubben. Kan hende nogen hver da vilde finde aarsaken til, at klubbens stilling ikke er endda bedre end den er.

Gøtamatchene.

Vi maa visst gjøre os fortrolig med, at det for alltid er slut med Gøta—Tjølvmatchene. Paa fri-idrætsgruppens sidste generalforsamling blev spørs-

maalet bragt paa bane og fik en behandling, som vanskelig kan bevirke tvil om resultatet. —

Det er det altid levende problem, klubbernes økonomi, som er den altbestemmende faktor ogsaa nu. Publikum har ikke interesse av at se disse interklubkampene, og dermed bortfalder automatisk klubbens interesse av at arrangere dem. Den slags arrangements er ikke lenger i pakt med tiden. Selve klubbmatchen maa nødvendigvis væsentlig repræsentere middelsgod og daarlig idræt, sammenlignet med det som ellers bydes publikum i disse tider, da idrætsnivået staar saa høit. Det er derfor forstaaelig og naturlig, at publikum nødig ofrer noget for at se dem.

Vi kommer til denne erkjendelse med følelsen av at maatte renoncere paa et forhold, som altid har været sat høit hos de to klubber. Klubmatchene har til enhver tid indtat en rummelig plass i bevisstheten hos spesielt de aktive medlemmer, fordi disse samvær alltid var av en sjelden hyggelig natur. Av den grund maa den nu indtraadte situation beklages. Men vi faar haabe, at ikke *alt* samarbeide dermed er ophørt.

Det er at ønske, at Gøtamatchene har git spesielt os tjølvest en erfaring, som vi kan dra nytte av. Det har de mange nederlag git anledning til. I den kortvarige diskussion om matchenes ophør blev der på generalforsamlingen ført frem et argument, som vel neppe er bestemmende for matchenes skjæbne, men som dog skal bemerkes fordi det klarlegger et forhold i Tjølve, som det er gavnlige at fæste sig ved. Vor evne til at gi Gøta konkurranse blev stillet i sin rigtige belysning. Den var desværre ikke gunstig for os. — Det er rigtignok en ærlig sak at tape, men vor indsats ved Gøtakampene og den noget matte representasjon ved mange store stevner ellers, vækker mistanke om, at vi ikke gjør, hvad vi kan. Jeg tror vi fusker med træningen. Vi aktive skal være mindre optat med at forlange alt tilrettelagt for os og indse nødvendigheten av en mere personlig idrætslig indsats. Det er den første betingelse for at vi skal naa frem.

1927 kommer med nye opgaver. Sandsynligheten taler som nævnt for, at klubbmatchene med Gøta op-

hører. Men vi har andre oppgaver som venter og som alle er bekjent med. Vi trenger at ta et skippertak nu for at komme med ære fra Holmenkolstafetten og bannerkampene. Vi trenger at gjøre arbeidet mere maaltbevisst og viljefast end det var, vi trenger at ta fat med en gang, og vi trenger at ta fat saa det svir.

S. H.

Utdrag av „TJALVE“S historie, ved en av stifterne.

En kort beretning om vort merke og om hvor navnet „Tjalve“ skriver sig fra, og dets tradition.

Enhver god Tjalvist har tre store ting at glæde sig over og at kjæmpe for: Vort klubmerke, vort navn, og sidst, men ikke minst, vort motto: »Mens sana in corpore sano«, og det er blit tradition inden »Tjalve« at kjæmpe for disse ting.

Som bekjent mister vi fra nytaar av retten til at benytte vort gamle, hæderkronede klubmerke, som i 36 aar har baaret saa mange seire hjem til Norge. For de av vore yngre, som ikke har fulgt med i klubbens historie fra først av, vil jeg nævne de betydeligste eller de vi Tjalvister tør være mest stolte av:

I pinsen 1891, kun fem maaneder efter klubbens start, kunde vi ved vort medlem *Hans Haugom* ved den første internationale gymnastik- og idrætsfest i Stockholm hente hjem den stolteste idrætsstøfæ, som nogen idrætsmand til da hadde vundet, nemlig Baron Dicksons pokal (til en værdi av 7—800 kr.). Den er sat op for løp over en engelsk mil, og Hans Haugom vandt den i konkurranse med saavel engelske, svenske, danske, finske som andre norske idrætsmænd. En god begyndelse, som har indebaaret en forpliktelse for os andre ned gjennom tiderne.

I 1892 og 93 var *Oscar Fredriksen* gjentagne gange vor klubs representant ved verdens- og Europamesterskapene paa skøiter i Amsterdam, Groningen, Davos og Berlin, hvor han som regel vandt et av de fire løp og hvor han tilkjæmpet sig en verdensrekord over 10,000 meter. I 1895 var vort medlem *Alfred Næss* i Buda-Pest, hvor han vandt Europamesterskapet paa skøiter det aar.

I 1897 blev han sendt til Montreal for at kjæmpe om verdensmesterskapet, men han vandt desværre kun 500 meter løpet. Det følgende aar (1898) reiste Næss til de internationale skøiteløp i St. Petersburg, hvor han seiret i 2 av løpene, nemlig 500 meter og 1500 meter og satte ny russisk rekord i begge.

Vort tidligere medlem *Martinius Lørdahl* representerte os flere gange paa en fremragende maate, bl. a. ved verdensmesterskapsløpene i Montreal i 1897. Straks efter gik han som bekjent over til KIF (Oslo Idrætsslag).

I 1898 ved det store internationale idrætsstevne i København kunde tjalvister atter bære hjem en række trofæer: *Hans Due* kunde saaledes reise hjem med hele 3 av de eftertragtede statuetter, som kun blev tildelt seierherrene.

Høsten 1902 kunde *Christen Seeberg* hjemføre 1ste præmien i 10-kamp fra Malmø. I 1903 kunde vi paa indbydelse fra vor klubven *Heinrich Wiesinger*, Wien, gjøre propaganda for vor nu saa populære skidræt, idet vi sendte vort medlem *Wilh. Wettergreen* til hopløpene i Sommering, hvilke han selvsagt vandt med glimrende hop og vældig applaus. Dagen efter gav han en opvisning i snøre-kjøring, hvorunder han blev endnu mere hyldet.

Ved gymnastik- og idrætsfesten i Stockholm samme aar gjorde vore gutter atter en smuk høst. Bl. a. seiret *Karl O. Olsen* i discos og *Hans Due* i hækkeløp med ny skandinavisk rekord og *Haukon Blystad* seiret i høidesprang. Ved aarets mesterskapsstevne kunde tjalvister gjøre sig særlig bemerket ved at vinde *alle tre mesterskaper*, som dette aar blev utdelt, idet alle konkurranser i løp, sprang og kast blev samlet til et mesterskap i hver av disse grupper, som blev vundet av henholdsvis *Hans Due*, *Christen Seeberg* og *Karl O. Olsen*.

Som det av ovenstaaende vil fremgaa er vort gamle merke godt kjendt og visselig ogsaa høit skattet i utlandet, og det vil vel bli merkekomiteens viktigste oppgave, naar nu merket maa forandres, at gjøre forandringen saa lite iøinefaldende som mulig hvad formen og utstyret angaar. Skjoldformen og pilen er vi jo enige om, mens der vel muligens kan bli nogen dissens om farverne og deres forhold til hverandre. Da det er absolut majoritet for at faa klubbens farver — sort og hvitt — ind i merket, utkaster jeg herved den tanke til velvillig overveielse for merkekomiteen, at utføre skjoldet i sort emalje med en indfeldt hvit figur, f. eks. den hele verden over kjendte græske discoskaster.

En anden sak er det med navnet Tjalve. Vi er alle sammen enige om at kjæmpe for Tjalve til Dovre falder. Jeg lovet paa vor sidste fest i friidrætsgruppen at gjenta min redegjørelse for, hvorfra navnet Tjalve stammer, og da man maa helt tilbake til den graa oldtid, rettere sagt: Norges ældste sagahistorie for at finde navnet første gang, vil det vel interessere alle tjalvister at høre, hvad sagaen foræller herom.

Kaplepnung var en av de gamle nordmænds mest yndede idrætter. Paa oldnorsk het det »skeid«, og man satte stor pris paa at være rapp tilfots. I gudesagnene finder man saaledes ofte kapløp omtalt. I Tors færd til Jotunheimen, hvor Tor og hans ledsagere kappedes i forskjellige slags idræt-

ter med Utgardelokes hirdfolk, som kun bragtes til at seire ved trolldomskunster, hører vi om den rappe Tjalves kaprend med Huge.

Utgardeloke spurte Tjalve, hvad denne kunde maale sig med hans folk i. Tjalve sa, at han vilde forsøke at løpe omkap med Utgardelokes folk. »Det er en kjæk idræt,« svarte Utgardeloke, »og rap paa foten maa du være, om du vil vinde i denne lek, men det skal vi snart faa avgjort.« Han stod op, gikk ut og kaldte paa en liten fyr som het Huge og bad ham løpe omkap med Tjalve.

De fandt en god løpebane og la iveri. I det første løp kom Huge saa langt foran Tjalve, at han ved maal vendte sig om mot Tjalve. »Du maa lægge mere ut, Tjalve, hvis du vil vinde,« sa Utgardeloke, men det maa jeg dog bejende, at ingen har været her, som har været fotrappere end du.« De løp paany, og da Huge var kommet til maalet og hadde vendt sig om, var det endnu et godt pilsrud til Tjalve. De løp saa for tredje gang, men da Huge var kommet til enden av banen, hadde Tjalve endnu ikke naadd midten. Nu mente alle at den lek var prøvet nok, og dermed blev det.

Senere fortalte Utgardeloke ved Tors og hans ledsageres avreise, at Huge hadde været hans hug (tanke), saa det var intet under, at Tjalve var kommet tilkørt.

Det var først i 80-aarene at løpeidrætten herhjemme kom under kyndig ledelse. »Blandt dem som har gjort sig særlig fortjent som banebrytere i denne retning,« skriver Laurentius Urdahl i sin bok »Norsk Idræt« i 1891, »maa i første række nævnes kaptein Angell« (Tjalves første formand). Det var ikke alene ved sin store imøtekommenhet likeoverfor de klubber, som var forkjæmpere for samme, at han skaffet sig et altid skattet navn; men ogsaa paa en tid, da saadan motion av det store publikum blev betegnet som forrykt, utført bedrifter, som nu, snart 40 aar senere, betragtes som næsten utrolige. Det siktes til hans 10,000 meters terrængløp ved officerskapridtet paa Gardemoen den 12. august 1888. Ved denne anledning viste Angell, at han ved at tilbakelægge løpet *tilfots* ikke behøvet være mere anstrengt end rytterne, endskjønt han hadde 7 meterhøie led foruten en elv at passere to gange. Angells tid var 51 min. 27 sek. med en puls av 172.

Vi tjalvister har saaledes mange minderike traditioner at hævde og at se op til.

Det var paa et av vore aller første klubmøter i midten av januar 1891, at vi skulde bestemme klubbens navn og merke. Der var en mengde forslag oppe, men man samledes tilslut om fabrikerier Carl A. Lorentz' forslag: Tjalve, som hadde været navnet paa en liten skoleklub, han hadde været medlem

av. Dette navn blev da saa godt som enstemmig vedtat.

Om klubmerket blev det vanskeligere at enes. Man samlet sig om to forslag, hvorav det ene var vor formand, kaptein Angells, der mente, »at klubben i merket burde bære tilkjende, at vi var nordmænd og at vi kjæmpet for Norge,« som Angell selv uttrykte sig dengang. Angell selv var jo en glødende patriot. Det andet forslag var mit, nemlig en pil gjennom en ring, hvori øverst Navnet »Tjalve« var indfældt og nederst stiftelsesdagen 27. 12. 90.

Jeg forstod at det var umulig at komme forbi den tapre og begeistrede formand, og jeg utkastet da den ide, at man muligens kunde enes om et kompromis, f. eks. det norske våben med pilen gaende igjennem. Dette vandt hurtigere gehør, og man enedes snart om det merke, som nu i 36 aar har bragt os seier og hæder saavel hjemme som ute.

Hvilken form eller utseende det nye merke end vil faa, saa la os ialfald enes om en ting, og det er: At holde hævde om det, hvorledes forholdene end vil arte sig i fremtiden. —

Gust. S. Thorp.

Det yngste Tjalve.

Per i aktivitet

Gutteavdelingen start gikk trøgt for sig, men den kom da tilslut igang. — Det var enkelte, som syntes mit forslag om opprettelse av gutteavdeling var saa altfor vakt, — det indeholdt intet reglement, og saa var det overlatt styret at starte den, naar det passet. — Alt dette var beregnet. Meningen var, at et reglement vilde lave sig selv ofterhvert som avdelingen trængte det. Starten skulde finde sted, naar vi hadde samlet nogen gutter, hvis fædre eller brødre var ægte tjalvister. Disse gutter skulde vi da oppfordre til at ta med interesserte kamerater, hvorved vi vilde faa en flok gutter, som alle sammen kjen-

der hverandre, og som vi greide at passe paa. --- Vi rettet saa en opfordring gjennom medlemsbladet om at melde ind gutter, som hadde lyst til at være med.

Resultatet av denne opfordring blev en skuffelse -- en *kjæmpediger* skuffelse. Utenom Per Finne-
rud, som vi var sikker paa allerede paa forhaand, blev der ingen indmeldt. Vi hadde ventet litt større interesse, særlig blandt vore ældre medlemmer.

Nu hadde vi sat os i hodet, Parelius Finnerud og undertegnede, at det *skulde* bli gutteavdeling, og saa fik vi lægge iveri allikevel. Per fik jobben at ta med de av sine kamerater, som hadde lyst til at drive litt idræt, og i juni kunde vi holde en liten mønstringskonkurrance med 6 deltagere. Efter ferien la vi iveri igjen, og medlemstallet kom op i 20. Ved den avsluttende konkurrance deltok 13 gutter, fordelt paa 3 aldersklasser.

At fremholde sportslige resultater fra en gutteavdeling hører ingensteds hjemme -- i en slik avdeling skal idræt være lek. -- Jeg kan dog allikevel ikke undlate at nævne de resultater en av de yngste -- Ragnar Fjærtøft -- opnaadde paa høstens konkurrance: 8.4 i 60 m. løp, 1.30 i høidehop og 29.90 i spydkast (500 gr. spyd), alle resultater utført lekende let.

Gutterne har ogsaa gjort nytte for sig. Ved det internationale idrætsstevne var de svært flinke; de bar ind kasteredskaper, bragte pressemeddelelser etc. Og ved det internationale boksestevne meldte alle tilstedeværende gutter sig til tjeneste, da vi trængte endel veivisere fra trikken og op til det nye lokale, Sportshallen. Ved dette sidste tilfælde blev jeg rent rørt -- vi er jo ikke blit bortskjæmt med hjelp fra vore ældre medlemmers side ellers naar det har været nødvendig.

Gutteavdelingen er altsaa blit en virkelighet. Det som det nu gjælder er, at skjøtte den slik, at vi er tjent med den og gutterne er tjent med os. En ting maa vi altid huske paa: at det følger et uhyre ansvar med at drive en gutteavdeling. Gutterne maa ikke faa tænke paa at lave flotte præstationer, men vi skal lære dem at drive idræt i de stunder de har lov til at avse, for at de skal faa godt av den sundhet og kraft og det humør, som idrætsdyrkelse paa rigtig maate vil gi dem.

Naar vi nu har en saa prægtig flok, som nogen kunde ønske sig, saa bør Per først og fremst ha æren for det. Han fik jobben at rulle sneballen, og den jobben har han utført over al forventning. Dernæst bør hans far ha tak for sit arbeide. Parelius Finneruds opofrelser for gutteavdelingen er større end nogen aner.

Sverre G.

Litt om skytning.

For at fremelske interessen for skytning blandt idrætsmændene har to av byens største skytterlag opsat hver sin vandrepokal. Meningen med disse pokaler er selvfølgelig ogsaa at finde dygtige skyttere, som senere kan gaa ind i lagene som aktive.

Den ene pokal er opsat av Oslo østre Skytterlag, og i statutterne for denne heter det bl. a., at hver forening stiller et (eller flere) lag bestaaende av 4 mand. Der skal foran enhver skytning holdes en uttagning, hvori der skal delta mindst 10 mand. Ingen skytter som har staat mere end 2 aar i 2den eller 3die klasse kan delta. Pokalen skal vindes 4 gange uanset rækkefølge, og det lag som en gang har vundet, har ikke anledning til at konkurrere mere om den. Avstanden er 100 meter, og der skytes 15 skud, 5 i hver av de militære stillinger. Konkurrancerne foregaar hver høst paa Oslo østre Skytterlags bane.

Den anden pokal er opsat av Oslo Skytterlag og gjælder 3-mands lag, hvori ingen 3die klasses skytter kan delta. Denne pokal skal vindes 3 gange, men det seirende lag har her fuld anledning til at konkurrere videre om pokalen, naar de ellers oppfyller betingelserne. Avstanden er 200 meter, og der skytes 10 skud, 5 i knæ og 5 i liggende. Skytningen foregaar hver høst paa Oslo Skytterlags bane paa Græsholmen, dog ikke samme dag som den førstnævnte pokalskytning paa Østre.

Første gang jeg hørte tale om disse pokalskytninger var i 1923, og jeg fik lyst til at møte op og se paa sakerne. Vi holdt uttagning, som resulterte i, at følgende lag blev sat op: Chr. Hansen, Hans Olsen, Osw. Gundersen og Leif Schjerven. Vi blev nr. 4 eller 5, hvilket allerede var en god fremgang fra forrige konkurrance, hvor vi var blit nr. 12 og næst sidst. Pointsummen denne gang var ca. 475.

I 1924 blev vi nr. 3 med pointsum 490 og følgende lag:

Asbj. Syversten	139 (dagens bedste resultat)
Chr. Hansen	136
Osw. Gundersen	115
Hans Olsen	100

I 1925 kunde vi endelig ro seiren iland med 514 points og med følgende lag:

Mauritz Amundsen	142 (dagens bedste resultat)
Asbj. Syvertsen	135
Chr. Hansen	132
Osw. Gundersen	105

Iaar maatte vi, i henhold til statutterne, stille et helt nyt lag, og vi mente følgelig, at vi vilde ha meget smaa chancer, men det viste sig heldigvis, at vore gutter var opgaven voksen og leverte de øvrige

lag en meget haard »fight«. Der blev holdt flere uttagningskonkurrancer, da resultaterne for de 4-5 bedste laa temmelig jevnt, sidste gang hadde Erling Bjercke 127 som første mand og Bjarne Th. Fjeld 121 som fjerde mand. Mellem disse laa Henning Norgren og Schjerven Østbye med 124 og 123 points. I selve konkurrancen blev rækkefølgen noget forrykket, idet resultatet blev:

Alf Schjerven Østbye	129
Henning Norgren	128
Erling Bjercke	121
Bjarne Th. Fjeld	119

Tilsammen 497 points. »Ørnulf« blev nr. 1 i konkurrancen med 520 points, men blev discet, da de hadde brukt en 3die klasses skytter. Dette var forsaavidt gjort i god tro fra »Ørnulf«s side, som vedkommende selv ikke var opmerksom paa, at han stod i 3die klasse. Oslo Sportsforening, som var blit nr. 2, med 516 points, rykket saaledes op paa førstepladsen, og vi med vort lag, som var blit nr. 3, kom derved op paa anden plads. Godt gjort, gutter. Næste aar kommer dere ganske sikkert sterkere igjen.

Vort lag var det eneste av de, som kom længst op, som benyttet »rene« amatører. Saavel »Ørnulf« som Sportsforeningen benyttet sig av skytterlagsmedlemmer (og det var ikke de daarligste heller!!!). Set i lys herav er det vore gutter præsterte end mere rosværdig. De blev da ogsaa straks tat fat i av Oslo østre Skytterlags rette vedkommende, som vilde sikre sig disse vordende storskyttere for sit lag.

I den anden pokalkonkurranse (3-mands lag) seiret i 1925 »Ørnulf« paa ny rekord med 255 av 300 opnaaelige points. Vi blev nr. 2 med 233 ved:

Asbj. Syvertsen	83
Chr. Hansen	83
Bjarne Th. Fjeld	67

Iaar mente jeg, at vi hadde langt bedre chancer, idet vi denne gang møtte med et jevnere og bedre trænet lag. Jeg sa jevnere, idet jeg selv ansaa laget for jevnt godt, men jeg hadde nok ikke tat i betraktning Asbj. Syvertsens gode form. Resultatet blev imidlertid, at vi tok pokalen med 258 points og saaledes forbedret »Ørnulf«s rekord fra ifjor med 3 points. Vort lag bestod av:

Asbj. Syvertsen	93 (dagens bedste resultat)
Paul Paulsen	84
Chr. Hansen	81

Asbj. Syvertsens præstation her er saa god, at den blev omtalt i »Norges Skyttere«, og det sier ikke saa lite. 200 meter er nemlig et meget vanskelig hold, idet der benyttes samme slags skive som paa 100 meter. Saavel Asbj. Syvertsen som undertegnede rykker næste aar op i 3die klasse, sandsynligvis

ogsaa Paul Paulsen. I alle fald maa vi træne op 3 nye mand paa denne distance, saa vi atter kan faa vort navn paa pokalen. Dette blir sikkert ikke let, da de fleste foreninger vil møte med 2den klasses skyttere.

— — —

Jeg vil benytte anledningen til at rette en indtrængende appel til samtlige tjaltvister, som tror at ha chancer til at kunne gjøre noget for os, at møte op paa Oslo østre Skytterlags bane saa ofte som mulig. Der skal de altid faa den veiledning og hjælp som trænges ved henvendelse til Asbj. Syvertsen eller undertegnede. Vær sikre paa at dere alle sammen er mere end velkomne. Om sommren skytes der hver torsdag og søndag, og nu i vinterhalvaaret skytes der miniatyr i Idrættens hus i den store sal i 3die etage hver mandag fra kl. 7 aften og utover.

Skytning med miniaturgevær (salongevær) er en bedre træning end de fleste tror, og jeg vil absolut anbefale alle, som har anledning, til at møte frem og delta i øvelserne. Kontingenten i Oslo østre Skytterlags Salonlag er bare 2 kr. pr. aar for nybegyndere. Der er iaar opsat en særskilt pokal for de som benytter almindelig salonrifles med aapent skur om satsammunition. Avstanden for denne skytning er ogsaa mindre end vanlig, nemlig 10 a 12 meter.

Altsaa: Vel møtt, gutter, til skytningen i Idrættens Hus hver mandag aften kl. 7!

Chr. Hansen.

Fri-idrætsavdelingen

2den ordinære generalforsamling fandt sted i Idrættens Hus den 10de november under ledelse av viceformanden, hr. Zakken Johansen jr. Ca. 40 medlemmer var fremmøtt.

Generalforsamlingen forløp stille, og for en gangs skyld talte de fleste av saklige grunde. Der var ikke saa mange denne gang, som talte for kun at faa høre sin egen stemme. Og man savnet ogsaa endel av dem, som altid skal »sætte finger'n paa« alt mellem himmel og jord. Ved sidste post, valg, livnet det litt op. Det sittende styre negtet med en beundringsværdig haardnakkethet at motta valg, og da man skulde foreslaa nogen andre, var disse likesaa steile, de hadde sikkert lært av styret. Tilslut kom man dog til følgende resultat:

Formand: Asbj. Andresen.
Viceformand: Leif G. Schjerven.
Sekretær: Bjarne Th. Fjeld.
Materialforv.: Erling Bjerke.
Styremedlem: Bjørn Karstensen.

Et styre som i praksis skal vise hvad det duger til og hvorom et medlem sa, at »det ser bra ut paa papiret«.

Som representanter til forbundstinget valgtes Chr. Hansen, Asbj. Andresen og Osw. Gundersen.

Til kredstinget: Chr. Hansen, Asbj. Andresen og Leif G. Schjerven. Under eventuelt blev styrets forslag til ordning av klubkonkurrancer vedtat og et forslag om en arrangementkomite for større stevner, overladt det nye styre til nærmere utredning, som skal forelægges generalforsamlingen i februar.

Efter at Chr. Hansen hadde sagt nogen pene ord om det avgaaende styre og i særdeleshed dets formand, Osw. Gundersen, takket Zakken for sig og sine, og hver gikk til sit. Klokken var da halv tolv.

Referenten.

Boksing.

Vore grupper for boksing og ski har være tænkt som et middel til at holde gutterne til ilden i vintersæsongen, den for friidretten døde tid. Skigruppen fører for tiden en litt tilbaketrukket tilværelse, men boksegruppen har i de senere aar hævdet sig bra baade indad og utad.

Ved det internationale boksestevne, som klubben arrangerte i Sportshallen 29.—31. oktober, slog man fast, at nu maa klubben regnes med blandt de første i landet ogsaa hvad boksing angaar. Publikumbesøket var rekord for boksestevner her i landet, og med otte tyskere, fire svenske og fire danske var vel ogsaa den utenlandske deltagelse den største ved et boksestevne her hos os. »Tjalve«s stevne ga saaledes aapningen av Sportshallen (apropos, skulde vi ikke heller kalde den »Staalhallen?») en værdig ramme og gjorde hallen kjendt med ett slag. Distriktslagets »propagandastevner« har jeg ikke megen fi-dus til. —

Vore egne deltagere gjorde sine saker bra. Reidar Johansen i flue vandt til og med sin klasse, og brødrene Nyberg og Arnold Skedsmo deltok med honnør. Det er ikke umulig at klubben kan stille med 3 representanter paa landslaget i denne sæsong. Det har været paa et hængende haar flere gange alt, og hvis gutterne skjøtter sin træning som de hittil har gjort, skulde det ikke undre mig, om — ja, la os ikke si for mye. De er alle unge og har tiden for sig. Reidar Johansen er en sterk og humørfylldt »flue«, og om han la an paa at bruke knoen litt mere og paa et mere præcist venstrehandsstøt — ikke jab — tror jeg han kan slaa alle fluer her i landet. Alf og Leif er bra, trønger ingen anden retledning end trenerens, fortsæt bra! Skedsmo har jeg trodd paa længe, og hans kampe mot Eberhard Hansen, Danmark, og ikke mindre mot Knöpnadel, »Heros«, bestyrket bare denne tro. Dagfin Moc mangler intet, hverken teknisk eller fysisk. Han

har imidlertid en tendens til at gi op, naar han træffes haardt. Det er sandt, det er fristende mange ganger, men det gaar ikke an for en bokser, som vil være med.

Alt ialt kan boksegruppen se fremtiden imøte med fortrøstning. Kanske det morsomste av det hele er at se, hvordan mange av bokserne møter op paa banen om sommeren. Kunde man nu faa friidretsmændene til at træne litt i boksing om høsten og vinteren, var hensigten opnaadd. Klubben har i mange aar hat svære utgifter til trener og lokale, og dere er bra dumme, hvis dere ikke vil benytte dere av dette. Boksetræningen er vel en av de bedste metoder til at holde sig i kondition. Forsøk, og jeg garanterer at du snart vil merke det baade i bena og paa pusten. Skulde det saa vise sig, at du har lyst og anlæg for boksingen, kan du jo begynde konkurransetræningen, den haarde træning med kamp og seier som maal. En av de idrætter som kanske kræver mest av sin mand, men som ogsaa gir ham meget igjen.

f.

Triangelmatchen.

gikk i Stockholm den 5. september. Med mere spænding end noget andet stevne i sommerens løp imøtesees altid resultaterne fra triangelmatchen; de par sidste aar har interessen været endda større end vanlig. Som det blev fremholdt av en av vore representanter paa kongresmiddagen i Stockholm, er Norge det av de tre land, som har den hyggeligste opgave i disse landskampe. Vor opgave er nemlig nu at kunne »klå« svenskene og bli — de bedste. Danmarks opgave er — ialfald for tiden — at kunne si farvel til jumbopladsen, mens de hittil seierrike svensker maa kjæmpe paa liv og død for at beholde sin førsteplads. Det er indlysende, at av disse tre er vor stilling den taknemligste, og det er ogsaa med glødende interesse de aktive gutter og ledelsen sætter alt ind paa at naa maalet. Det vil bli en enestaaende dag i vor friidrets historie, naar telegrammet (fra Kjøbenhavn?) kommer med denne besked: *Norge vandt triangelmatchen.*

»Tjalve« hadde iaar ikke mindre end 4 mand av de aktive deltagere, Olav Sunde, Sverre Helgesen, Zakken Johansen og Gunnar Larsen, og var hermed den forening som var sterkest representert paa banen. To av de fire norske dominere og to av de tre norske representanter paa Den nordiske Idrætskongres var ogsaa tjalvister. Jo, jo, vi var bra representert i Stockholm.

Gutterne gjorde det godt, og vi er fornøiet. Det er altid en fryd at se Sunde behandle spydet. Jeg laa paa maven paa græstøppet ved 60 meteren i

Stockholm og saa spydet staa dirrende i jorden over 60 meters merket, det ene kort efter det andet. Det norske flag (Sunde) og den norske vimpel (Bergland) flyttet sig sagte og sikkert — ubønhørlig som skjæbnen saa det ut til — lenger og lenger væk fra den internationale 60 meters streken. Alt syntes oplagt. Lindstrøm har bare et kast igjen. Pokker, der gaar en Stadionmand midt i veien! Unda der! Spydet kommer — aa! Men Sunde har endda ett kast igjen — vi var heldige med »lotningen« denne gang! De svenske tidningar sier, at Sundes nerver klikket, men dette kan jo ikke holde stik. Sunde har ikke nerver, og følgelig kan de heller ikke klikke. Jeg vil bruke Sverre Gundersens ord. Han stod like i nærheten av listen: »Aldrig har et kast været bedre ment. Aldrig har jeg set et slikt tilslag. Hadde ikke skoen glidd i utkastet, saa — — —!!« Som det nu var, blev kastet bare henimot 60 meter og — andenplads.

I likhet med Sunde kjæmpet alle vore repræsentanter en seig kamp for klubbens og landets ære og — pointsene. Helgesen »gik« 1.88, og skjønt det ikke »rakk« til mere end 4de plads, er det et utmerket resultat av en mand med saa mange menneskers spændte forventning paa skuldrene. Bjørn Hansen gled let og vakkert over 1.91, og jeg saa det ga et chock i de svenske dommere ved min side ved dette det vakreste sprang paa banen.

Zakkens opgave var nærmest et forsikringssspørsmål. Det var jo »dvergen« (»Per Oscar« tillægger sig æren for Askildts kjælenavn) som skulde »gjøre det«, og da han »gjorde det«, behøvde ikke Zakken gjøre mere end at vise, at vi ikke staar helt barbert, om vor bedste mand gaar.

For Gunnar Larsen blev triangelmatchen paa en maate en opreisning, selv om han ikke greide at skaffe os mere end 1 point. — Han smilte et stort smil, da han »lemnat banen« med piggskoene i haanden, og det hadde han grund til. Sent ute i begyndelsen av løpet som han var, gik han paa »for fuldt« og leverte et saa energisk løp og en slik feiende finish, at det ikke var meget som skilte ham fra Danmarks Lundgren i maal. »Idrætsliv«s forhaandsmening om at hækkeløp i Stockholm vilde gi de tilstedeværende nordmænd en flau smak i munden, hadde nok gaat ind paa Gunnar, og han gjorde den ogsaa til skamme. Det var nogen spændende øieblikke, du ga os i Stockholm Stadion, Gunnar.

Fra den civile eller private del av turen lar det sig neppe gjøre at komme med andet end »glimtar«. »Norska truppen« bodde i Birger Jarlsgatan, og »strøket« var saaledes ikke langt unda.

Søndag aften efter stevnet indbød Svenska Idrottsförbundet lagene til en liten fest, som i grunden bare blev ouverturen til endel smaa private festligheter, baade hos »A.s. Privat« og uten A.s. — Om

kvelden støtte man paa repræsentanter for det norske laget paa de utroligste steder — har jeg hørt fortælle. Mandag aften gav Norges Friidrætsforbund fællesmiddag paa »Bellmans Ro« — hotellet var nemlig avholdshotel for kristelige unge mænd eller lignende, og egnet sig saaledes ikke for tørstige sjæle. Ved denne middag var det ca. 2½ pct. damer tilstede, og forøvrig er det vel ikke andet at notere end en »trappekurrance« paa balustraden og en svensk redaktørs demonstrative uhøflighet. Efter at ha fungert som sykebaare eller -bærer ankom man lykkelig til stationen, hvor Frimann og »Manne« Karlson paa Svenska förbundets vegne sørget for, at ialfald de allerfleste av De norskan« åkat hem«.

Det sidste jeg husker før jeg sovnet, var en varm diskussion ute i korridoren mellem den svenske T. T., som just var »på språng«, og Per Christian, Sverre G. og »Cassa«. Det gjaldt Per Oscars venstre arm og venstre ben eller Sten-Pelles venstre arm og høire ben eller vice versa — jeg sovnet.

f.

Juniormatchen „Tjalve“ — „Ørnulf“.

For tredie gang skulde vore juniors forleden søndag nappes med »Ørnulf«s om den pokal, som er opstillet, og ogsaa denne gang trak vore gutter det længste straa og hjemførte nu pokalen til odel og eie for »Tjalve«.

Det har været den almindelige opfatning blandt tjalvister, at vi iaar var sørgelig daarlig forsynt med juniors. De av os som imidlertid fik anledning til at overvære vore gutters kamp med »Ørnulf«-gutterne og saa det alvor og det fighter-humør, hvormed de gik ind for seiren, vil sikkert nu helt ha ændret denne sin opfatning. Juniorne er det som skal trygge vor eksistens fremtidig og som skal besætte den fylking vore faa »stjerner« maa støtte sig til, hvis tjalvisterne som klub skal kunne gjøre sig sportslig gjældende i norsk friidræt. Og vore prægtige juniors vet nok, hvad klubben venter av dem, og at de ogsaa virkelig kan gaa ind for en opgave, beviste de i sin kamp med »Ørnulf«-gutterne, av hvem de nok paa forhaand var spaadd en helt anden skjæbne, end hvad resultaterne viser. Slutresultatet viser seier for »Tjalve« med 131 points mot »Ørnulf«s 102 points.

Resultatlisten se saaledes ut:

110 meter hæk:

1. Erling Seeberg,	Ø. 17,3 sek.
2. H. Albrechtsen	T. 20,0 «
3. Arne Andersen,	T. 21,2 «
4. K. W. Jeager,	T. 21,3 «
5. Klausen,	Ø. 22,8 «
6. Wiik,	Ø. 23,4 «

100 meter løp:

1. Karlsrud,	Ø. 11,9 sek.
2. Roar Andersen,	T. 12,1 «
3. Bj. Karstensen,	T. 12,2 «
3. Trost-Nielsen,	Ø. 12,2 «
3. E. Seeberg,	Ø. 12,2 «
6. Tr. Haugstad,	T. 12,4 «

400 meter løp:

1. Roar Andersen,	T. 55,9 sek.
2. P. Hjelseth	Ø. 56,3 «
3. Karlsrud,	Ø. 56,4 «
4. Bj. Karstensen,	T. 56,5 «
5. Egil Steen,	T. 57,6 «
6. Klausen,	Ø. 60,7 «

1500 meter løp:

1. Egil Steen,	T. 4.28,5 min.
2. P. Hjelseth,	Ø. 4.33,7 «
3. Hj. Johansen,	Ø. 4.34,7 «
4. Roar Andersen,	T. 4.34,9 «
5. Fr. Dahlstrøm,	T. 4.40,5 «
6. Gösta Jonsson,	Ø. 4.47,0 «

5000 meter løp:

1. Fr. Dahlstrøm,	T. 16.33,0 min.
2. G. Jonsson,	Ø. 18.12,8 «
3. Asbj. Wiik,	T. 18.22,2 «
4. Bergmann,	Ø. 18.28,0 «
5. Alf Nyberg,	T. 18.50,2 «

Kulestøt:

1. G. Svendsen,	Ø. 11,00 m.
2. Orderud,	T. 10,98 «
3. Arne Andersen,	T. 10,90 «
4. Konrad Olsen,	T. 10,57 «
5. E. Seeberg,	Ø. 9,43 «
6. Karlsrud,	Ø. 8,22 «

Spydkast:

1. Arne Andersen,	T. 48,80 m.
2. E. Seeberg,	Ø. 45,78 «
3. Konrad Olsen,	T. 45,07 «
4. E. Dahl,	Ø. 40,80 «
5. K. W. Jaeger,	T. 40,30 «
6. Svendsen,	Ø. 33,35 «

Discokast:

1. Konrad Olsen,	T. 36,78 m.
2. Orderud,	T. 33,74 «
3. Svendsen,	Ø. 32,92 «
4. Leif Andersen,	T. 31,18 «
5. Hj. Johansen,	Ø. 31,02 «
6. E. Seeberg,	Ø. 28,12 «

Høidesprang:

1. E. Seeberg,	Ø. 1,68 m.
2. Tr. Haugstad,	T. 1,68 «
3. Orderud,	T. 1,68 «
4. Th. Lund,	Ø. 1,62 «
5. Albrechtsen,	T. 1,57 «

Længdesprang:

1. K. W. Jaeger	T. 6,45 m.
2. E. Seeberg,	Ø. 6,31 «
3. K. Tallaug	Ø. 6,09 «
4. Th. Lund,	Ø. 6,03 «
5. Karstensen,	T. 5,92 «

Trestegsprang:

1. H. Albrechtsen,	T. 12,16 m.
2. Orderud,	T. 12,10 «
2. Bj. Karstensen,	T. 12,10 «
4. Tallaug,	Ø. 11,97 «
5. P. Hjelseth,	Ø. 11,30 «
6. A. Wiik,	Ø. 11,09 «

4 × 100 meter stafet:

1. »Ørnulf«	48,3 sek.
2. »Tjalve«	48,8 «

L. F.

Vor fri-idrett 1926.

Hvordan kom vi egentlig fra sæsonen 1926? — Ja, nogen er virkelig tilfredse, men det er desværre endel, som ikke er det. — Naar man har levet med i klubben nogen aar, faar man i alle fald én erfaring. Mot vaaren begynder man at tænke paa den kommende sæson. Man forespeiler sig en række glimrende præstationer av sig selv og klubkameraterne. Saa kommer høsten — og saa mærkelig det kanske høres ut — det er skuffelserne som lever længst. Man husker saa altfor godt nederlagene i Holmenkolstafetten og Gøtamatchen.

Men nu skal vi ta et overblik over det som er hændt i aaret, baade stort og smaat, og det spørs om vi ikke har god grund til at være godt fornøiet.

Nedenunder kommer en opgave over det væsentlige av resultater, som er opnaadd av klubbens medlemmer; alle plaseringer er forhaabentlig kommet med. — Efter denne opgave er der opnaadd ialt 127 plaseringer, et tal som naar temmelig nær op til maksimum av hvad tjalvister har klart paa et aar. Blandt disse plaseringer er det to Norgesmesterskap, et engelsk mesterskap, 6 senior-kredsmesterskap og 3 junior-kredsmesterskap. Vi har været 4 ganger repræentert i utlandet, i Hamburg, London og Stockholm, og 16 ganger utenbys.

Av de enkelte idrætsmænd staar *Sverre Helgesen*

i en klasse for sig selv med hensyn til placeringer og faar derfor sit eget kapitel i bladet. *Olav Sunde* er ogsaa berettiget til at faa et kapitel for sig ved at vinde et engelsk mesterskap. — Blandt de øvrige seniors har *Zakken Johansen* og *Reidar Tandberg* været de mest fremtrædende. *Zakken* er gaat veldig frem i kulestøt, men er blit staaende paa samme trin i discos. Han bedste præstationer iaar er utvilsomt de 2 flotte seire i Hamburg. *Tandberg* begyndte ualmindelig godt i terrængløpene. — *Birger Skjønberg* viste sig ogsaa i opgang i terrængløpene. — *Gunnar Larsen* har været sykelig og har hat mindre uheld. Han har derfor været lite med, men fik dog vise hvad han duger til under landskampen. — *Torfinn Stensvold* er dukket op igjen og har levert et par meget gode resultater.

Blandt juniorene bør *Fritz Dahlstrøm* og *Arne Andersen* fremhæves. *Dahlstrøm* har levert en saapas pen række med 5000 metere, at vi vel tidligere har hat bare *Reider Anderssen* og *Halstvedt* som har vært bedre juniorer. *Arne Andersen* har vist hvad vilje og energi kan drive det til. Han er ikke hvad man kalder »født idrætsmand«, men allikevel har han iaar drevet det til at placere sig 3 ganger i seniorkonkurrancer. — Disse to juniorer rykker nu op i seniorklassen, men vi er ikke helt »barbente« for det. *Konr. Olsen*, *Jaeger*, *Leif Andersen*, *Arne Fjærtøft*, *Haugstad*, *Roar Andersen*, *Kr. Pedersen*, *Steen*, *Karstensen*, *Orderud*, *Albrektsen*, *Tande*, *Ekeberg*, *Wiik*, *Klausen* o. m. fl. vil nok vise det til sommeren. Matchen mot »Ørnulf« var et godt tegn!

Resultater:

Kredsmesterskapet indendørs 21. mars: Høidehop uten tilløp: 1. Sverre Helgesen, 1,57, norsk rekord. Lengdehop uten tilløp, junior: 2. Arne Andersen, 2,93.

Norgesmeesterskapet indendørs 21. mars: Høidehop uten tilløp: 1. Sverre Helgesen, 1,58, norsk rekord. Lengdehop uten tilløp: 4. Helgesen, 3,10. Sprang over høi hest: 1. Helgesen.

Tøien Turn- og Idrætsf.s terrængløp 11. april: 2. Reidar Tandberg, 40,18.

Nordørrns terrængløp 18. april: Seniors: 2. Birger Skjønberg, 30,07. Juniors: 4. Fritz Dahlstrøm, 31,25, 15. Kr. Pedersen, 32,36.

Indendørsmatchen 24. april: Kulestøt: 1. Zakken Johansen, 23,20. Høidehop: 1. Sverre Helgesen, 1,81. Lengdehop uten tilløp: 4. Helgesen, 3,13. 5. Engebr. Andersson, 3,01. Stafetløp: 3. »Tjalve«, 13,2. — 1. O. I., 38 p. 2. »Tjalve«, 30 p. 3. Turnf. 28 p. 4. »Ørnulf«, 21 p.

Grefsen's terrængløp 25. april: Seniors: 4. Reidar Tandberg, 34,21, 5. B. Skjønberg, 34,27 — Juniors: 9. Kr. Pedersen, 36,06.

Drammen rundt 2. mai: Seniors: 2. Reidar

Tandberg, 32,40. 3. B. Skjønberg, 32,42,2. — Juniors: 1. F. Dahlstrøm, 33,35,5 3. Kr. Pedersen, 34,30. Lagskonkurr.: 1. »Tjalve«, 20 p.

Torshaug Idrætsf. terrængløp 2. mai: Seniors: 5. Asbj. Andersen, 43,57.

Kredsmesterskapet i terrængløp 9. mai: Seniors: 1. R. Tandberg, 24,58. 3. B. Skjønberg, 25,32. — Juniors: 2. F. Dahlstrøm, 25,58. 4. Kr. Pedersen, 26,14.

Tjalves terrængløp 13. mai: Seniors: 1. R. Tandberg, 37,08, 3. B. Skjønberg, 37,47. — Juniors: 2. F. Dahlstrøm, 38,28. Juniors B.: 5. Egil Steen, 27,52.

Norgesmeesterskapet i terrængløp 23. mai: 5. R. Tandberg, 32,09.

Holmenkoistafetten 28. mai: 3. Tjalve I, 45,59. 28. Tjalve II, 50,49. 31. Tjalves bokserlag, 51,16 37. Tjalves Old boys, 54,55. — 40 lag startet.

Frogns stevne 30. mai: Længdehop: 1. Helgesen, 6,78, 100 meter løp: 2. Gunnar Larsen, 12,2, 1609 meter løp: 5. Asbj. Andersen, 4,48, Diskos: 6. Konr. Olsen, 32,85. 3000 meter løp: 7. Egil Steen, 9,45.

Stevne paa Ørje 30. mai: Spydkast: 1. Lars Fronth, 50,13, 2. Arne Andersen, 49,72.

Friidrettens dag 6. juni: Spydkast: 1. Olav Sunde, 61,53. 1500 m. løp: 4. Erling Bjerke, 4,27,8. 3000 m. løp: 9. Egil Steen, 9,49.

Kredsmesterskapet i 10000 m. løp 13. juni: 2. Skjønberg, 35,17.

Stevne i Hamburg 13. juni: Spydkast: 1. Sunde, 55,45 (2. Lüdecke, 48,37). Discos: 1. Zakken Johansen, 41,61 (2. Krennelberger, 36,41). Kulestøt: 1. Zakken Johansen, 12,89.

Ørnulfs stevne 16. juni: 110 m. hækkeløp, handicap: 1. G. Larsen (scr.) 16,2. 5000 m.: 3. R. Tandberg, 16,39,7. Høidehop: 1. Helgesen, 1,81. Discos: 2. Zakken Johansen, 39,40. Spydkast, jun.: 4. Arne Andersen, 46,60. 1000 m. stafetløp: 5. Tjalve, 2,09,3.

Sturlas stevne, Drammen, 20. juni: Høidehop: 1. Helgesen, 1,85. Lengdehop: 1. Helgesen, 6,84.

Stevne paa Hamar 20. juni: 5000 m. løp: 4. Skjønberg, 16,35. 5. Dahlstrøm, 16,40.

Granes stevne, Sandviken, 27. juni: 3000 m. løp: 6. E. Steen, 9,45.

Vort internationale stevne 26.—28. juni: 110 m. hækkeløp: 1. G. Larsen, 16,5. Høidehop: 1. Helgesen, 1,85. 3. Zakken Johansen og Lars Fronth, 1,42. Lengdehop: 2. Helgesen, 6,65. Spydkast: 1. Sunde, 58,42. 3000 m. løp: 1. R. Tandberg, 9,46,5. 1500 m.: 5. Tandberg, 4,19,8. 6. E. Rasmussen, 4,21,2. Kulestøt: 5. Zakken Johansen, 12,75. Discos: 4. Zakken Johansen. 5000 m. løp, jun.: 1. Dahlstrøm, 16,41,8. Høidehop, jun.: 3. T. Haugstad, 1,71. — Gøta 39½ p., Tjalve 29½ p.

Engelske mesterskap 3. juli: Spydkast: 1. Sunde, 61,50. Tresteghop: 2. Helgesen, 13,84. Høidehop: Upl. Helgesen, 1,75.

Stabekk Idrætsfor. 4. juli: Længdehop, jun.: 2. K. W. Jaeger, 6,25.

Bergens Turnfor. 8. juli: Spydkast: 1. Sunde, 60,14. Høidehop: 1. Helgesen, 1,87. Længdehop: 1. Helgesen, 6,65.

Oslo Idrætslags intern. stevne 28.—30. juli: Spydkast, begge hænder: 1. Sunde, 104,09. Spydkast, bedste haand: 1. Sunde, 60,80. Tresteg: 1. Helgesen, 14,15. Høidehop: 2. Helgesen, 1,85. 800 m. løp, sen.: 4. Erling Bjerke. 800 m. løp, jun.: 4. Grødal Tande, 2,07,5.

Brandbu 1. aug.: Spydkast: 1. Sunde, 62,06.

Kredsmesterskapet 7.—8. aug.: Høidehop: 1. Helgesen, 1,80. Længdehop: 1. Helgesen, 6,75. Kulestøt: 1. Zakken Johansen, 25,31,5. Discos: 1. Zakken Johansen, 77,06.

Torshaugs intern. stevne 11.—13. aug.: Længdehop: 3. Helgesen, 6,55. Discos: 3. Zakken Johansen, 39,92. Høidehop: 5. Helgesen, 1,73. 800 m. løp: 7. Erl. Bjerke, 2,05,8.

Kredsmesterskapet for juniors 14.—15. aug. Spydkast: 1. Arne Andersen, 75,98. 5000 m. løp: 1. F. Dahlstrøm, 16,31,4. Sleggekast: 1. Leif Andersen, 29,30. Længdehop: 3. Jaeger, 6,12. Spydkast: 3. Konr. Olsen, 72,06. Discos: 3. Konr. Olsen, 64,01.

Norønas intern. stevne i Bergen 15. aug.: Høidehop: 3. G. Larsen, 16,7.

Norgesmeisterskapsstevnet 21.—22. aug.: Høidehop: 1. Helgesen, 1,90. Tresteg: 2. Helgesen, 13,73. Længdehop: 3. Helgesen, 6,82,5. Spydkast: 2. Sunde, 109,71 (bedste haand 62,51, norsk rekord). Discos: 2. Zakken Johansen, 78,04.

Lillehammer 29. aug.: 1500 m. løp, jun.: 2. Dahlstrøm, 4,26,1. 3000 m. løp, sen.: 4. Skjønberg, 9,40.

Kongsberg 29. aug.: Spydkast: 2. Torfin Stensvold, 53,08. 3000 m. løp: 3. Tandberg, 9,47.

Triangelmatchen i Stockholm 5. sept.: Spydkast: 2. Sunde, 63,04. Høidehop: 4. Helgesen, 1,88. Høidehop: 4. Gunnar Larsen, 15,7. Discos: 5. Zakken Johansen, 40,68.

Torodd—Ørnulfs intern. stevne 11.—12. sept.: Høidehop: 1. Helgesen, 1,85. Tresteg: 1. Helgesen, 14,09. Længdehop: 2. Helgesen, 6,79. Spydkast: 2. Sunde, 100,51.

Pokalkamp i Fredriksstad 19. sep.: 110 m. hæk: 1. Larsen, 16,6. Høidehop: 1. Helgesen, 1,84. Længdehop: 1. Helgesen, 6,74. Spydkast: 1. Arne Andersen, 48,96. Discos: 1. Zakken Johansen, 41,85. 1500 m. løp: 2. Erl. Bjerke, 4,21. 3. Tandberg, 4,22,1. 100 m. løp: 3. Bebel Kolding, 11,6. 400 m. stafet: 1. Tjalve, 46,4. — Tjalve 21 p., Moss 15 p., Fredriksstad 12 p.

Intern. stevne i Stockholm 19. sept.: Spydkast: 1. Sunde, 61,11.

Guttestevnet 19. sept.: 100 m. løp: 3. Nils Halle, 11,5.

Studentermesterskapet 25.—26. sept.: Høidehop: 2. Helgesen, 1,76,5. Længdehop: 2. Helgesen, 6,72. Tresteg: 2. Helgesen, 13,68.

Odd, Skien, 25.—26. sept.: Spydkast: 1. Sunde, 89,37. 3. Andersen, 83,61. Spydkast, bedste haand: 2. Sunde, 53,92. 3. Andersen, 50,30. 1500 m. løp: 2. Erl. Bjerke, 4,24,1. 100 m. løp: 3. Kolding, 12.

Kredens aftenstevne 1. okt.: 400 m. stafet: 2. Tjalve, 46,2. 3000 m. stafet: 3. Tjalve, 8,03.

Femkampmatchen 3. okt.: 6. Stensvold, 2,869,185 p. 12. Helgesen, 2,649,72 p. 14. Konr. Olsen, 2,422,925 p. — 4. Tjalve, 7,941,83 p.

Aas 10. okt.: Spydkast: 1. Sunde, 60,89. 3. Stensvold, 53,72. Høidehop: 2. Helgesen, 1,75. 100 m. løp: 3. Helgesen, 11,6. Længdehop: 3. Helgesen, 6,30. Discos: 3. Z. Johansen, 39,25.

Arilds marsjkonkurranse 10. okt.: 7. Bjørnvald Almaas, 3,38,05. 18. P. Sommer, 3,44,20. 43. N. Iversen, 3,51,50.

Orienteringsløppet 24. okt.: Klasse over 32 aar: 9. N. Iversen, 1,54,22.

Friluftskomiteens juniorkonkurranse 18. aug.: Høidehop, jun.: 3. T. Haugestad, 1,67. Nybegyndere: 3. K. Albrechtsen, 1,60. 1500 m. løp, nyb.: 2. Grødal Tande, 4,35,7.

1. sept.: 5000 m. løp: 2. Dahlstrøm, 16,16,6. Discos: 2. Konr. Olsen, 34,95.

Sammenstilling:

1. Sverre Helgesen	34 pl.
2. Olav Sunde	13 «
3. Zakken Johansen	10 «
4. Reidar Tandberg	10 «
5. Fritz Dahlstrøm	9 «
6. Birger Skjønberg	8 «
7. Arne Andersen	6 «
8. Gunnar Larsen	4 «
9. Konrad Olsen	3 «
10. Kristian Pedersen	3 «
11. Lars Fronth	2 «
12. Erling Bjerke	2 «
13. Torfin Stensvold	2 «
14. Karl W. Jaeger	2 «
15. T. Haugestad	2 «
16. Bebel Kolding	2 «
17. Egil Steen	2 «
18. Leif Andersen	1 «
19. Nils Halle	1 «
20. K. Albrechtsen	1 «
21. Bjørnvald Almaas	1 «
22. Nils Iversen	1 «
23. Grødal Tande	1 «
Lag	7 «

Sverre Helgesen.

Høidehop uten tillop	1,58 (skand. rekord)
Høidehop med tillop	1,90
Længdehop uten tillop	3,13
Længdehop med tillop	6,84
Tresteghop	14,15
100 m. løp	11,6
Kongepokalen.	

Det skulde ikke være nødvendig at skrive mere, — ovennævnte resultater taler for sig selv. — Men endel av Helgesens præstationer fortæller ogsaa om noget andet, om rolige nerver trods knivhaard konkurranse og et glimrende kamphumør.

Helgesen hadde ganske sikkert sat det maal for et aar siden at ta kongepokalen, den viktigste præmie ved siden av forbundets guldmedalje, som en friidrettsmand kan vinde. Forberedelserne begyndte derfor tidlig, — indendørsresultaterne spiller jo en væsentlig rolle for ham. Efter at han forholdsvis let hadde vundet kredsmesterskapet i høidehop uten tillop med 1,57, skand. rek., fik han prøve sin konkurranseform for alvor ved Norgesmesterskapet. Ved dette stevne klarte 4 mand den imponerende høide

1,50, og Helgesen fik bra følge videre opover av den gamle rekordholder Kaare Bache. Med et enestaaende flot hop paa 1,58 vandt han mesterskapet og de første 5 points om kongepokalen.

Det blev nu et pusterum til i slutten av mai, da banekonkurrancerne begyndte. Siden gik det slag i slag til i oktober. Det er ikke tvil om at Helgesen deltok i for mange konkurranser i sommer. Men det var ikke bare hans skyld, som saa mange tror, det skyldes et stadig pres fra arrangerende foreninger, og ikke saa faa ganger maatte han bli med, fordi andre av vore fremragende idrætsmænd ikke kunde. Foruten at være den idrætsmand han er, er han ogsaa svært medgjørlig, og det er derfor noksaa fristende for styret at be ham bli med, naar det er absolut paa-kraevet at vi er representert.

Helgesen blev sendt til det engelske mesterskap, men efter mange betænkeligheter fra hans side. Ved Gøtamatchen 8 dage i forveien hadde han i hækkeløp — H., som var vor bedste pointsscorer, maatte ogsaa starte i denne øvelse — faat en benskade, og han kunde derfor ikre vente at opnaa topresultater. Han

reiste dog allikevel, og gevinsten blev en 2. pr. i trestegshop. Denne øvelse var uheldigvis den første, saa da han skulde delta i sin specialøvelse, høidehop, var benet like daarlig igjen. Efter at ha klart 1,75 maatte han gi op. — Det er et spørsmål om han ikke blev fradømt mesterskapet i tresteg. Et saa paalidelig vidne som Trygve Gulbrandsen sier saa, og da maa vi ha lov til at tro det.

8 dage før Norgesmesterskapstevnet saa det ut til at han var helt færdig. Han blev nemlig slaat ut i høidehop ved Torshaugs intern. stevne. Det var vel derfor svært faa som ventet at han skulde gjøre sig gjældende ved mesterskapet. — Her viste han dog hvilken enestaaende konkurrancemand han er. Han vandt mesterskapet i høidesprang sikkert trods den haardeste konkurranse som nogen gang har væ-

ret i denne øvelse — 7 mand gik nemlig over 1,80. Med 2. pl. i tresteghop og 3. pl. i længdehop naadde han 14 p. og var dermed vinder av kongepokalen.

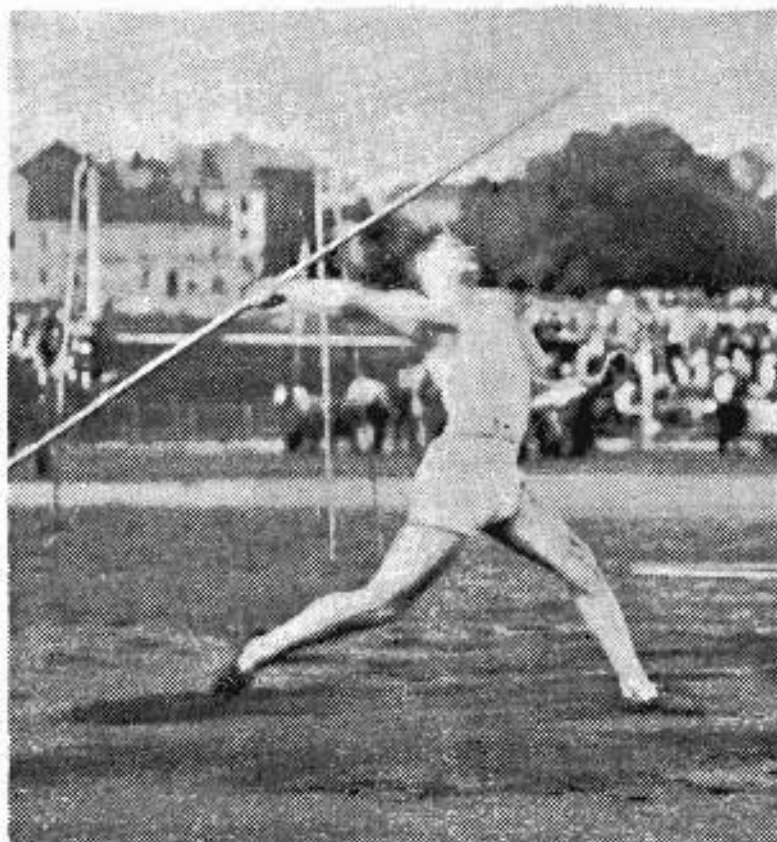
Hans mest fremragende præstation senere var at vinde »Aftenposten«s store vandrepokal ved Ørnulf—Torodds intern. stevne. Denne pokal er tidligere vundet av idrætsmænd som Løvland, Curtis og Nurmi.

Med 34 placeringer paa én sæsong staar Helgesen i en særklasse blandt vore idrætsmænd. Det er vel bare Hellum som kan fremvise noget lignende.

Helgesen er endnu ikke mere end 23 aar og kan saaledes drive idræt i mange aar fremover. I 1927 skal han i alle fald være med og har derfor forlængat begyndt forberedelserne. Hvor mange av vore øvrige aktive har gjort det?

— e —

Olav Sunde.

Det er tit og ofte blit fortalt, at Tjalve er en løpeklub. Det er ogsaa ganske riktig at den var, men like sikkert er, at vore sprang- og kasterekorder idag staar fuldt paa høide med vore løpererekorder.

Tjalve av idag er utvilsomt bedst i kast og sprang. Vore største seire i sommer blev gjort i disse grupper, og vi raader da ogsaa her over 2 helt ypperlige idrætsmænd, nemlig S. Helgesen og O. Sunde. S. Helgesen er blit viet sin artikkel, og jeg skal her efter fattig evne fortælle litt om »Norges store spydkaster«.

Det er nu mange aar siden O. Sunde gjorde sin entre paa banen. Han begyndte som saa mange i juniorklassen og gjorde sig ganske snart kjendt ved sine gode resultater. Men tiden gik og av de mange udmerkede træningsresultater han efter sigende opnaadde paa Greffen, saa man ingenting til.

Saa kom »Gøteborgspelen« 1923 og med den Sundes første store resultat. Den unge norske kaster gik her til alles overraskelse hen og gjorde et kast paa 60 meter, desverre dødt. Han hadde vist han kunde kaste spyd, og mange ventet derfor at han

skulde gjenta sit resultat paa høsten, hvad der imidlertid ikke lykkedes.

1924 var Olympiåaar med megen træning og mange nye mænd. Sunde var ikke i trim, og vaarsæsonen var saavel for ham som hans venner en stor skuffelse. Træningen tok sin tid, men paa høsten kom han. Under »Linnea«s stævne i Stockholm slog han flere av »Sveriges store« med resultat over 61 meter. Denne gang var spydet for let. Men Sunde hadde faat tilliden. 8 dage efter paa Tjalves stævne strøk han Løvlands rekord med resultat paa 60,49 meter.

Dermed var O. Sundes gjennombrud gjort, og paa vaarparten 1925 hadde Tjalve den glæde at opta ham som medlem. At nævne alle hans store og lysende seire i dette tidsrum vil bli for meget, men alle hans resultater over 60 meter taler tydelig sit sprog om hvilken fremragende kaster han er.

Det vil kanskje være galt at nævne bare hans seire, om jeg ikke samtidig tar med hans to tap i landskampene: 2 gange har det lyktes Lindstrøm at ta seiren saa at si ut av hænderne paa ham, men vi vet, at Ola gir sig ikke, og i Kjøbenhavn næste aar faar de atter avgjøre sit mellemværende. Ola har fordelen og kan sette alt ind, han har intet at forsvare, og naar Ola næste aar legger sine konkurrancer mere fornuftig an, da haaber og tror jeg han faar sit ønske opfyldt.

Det er dog ikke alene som idrætsmand Ola har gjort sig populær, men kanskje først og fremst som kamerat. Vi, som har hat anledning til at være sammen med ham, har lært ham at kjende som en »gut« der ogsaa utenfor idrætsbanen har vist sit lyse og gode humør med de utroligste indfald, til hvilke han altid har fundet velvillige hjælpere blandt klubkamerater.

Naar vi nu atter gaar ind i et nyt aar, vet vi, at Ola vil træne som aldrig før for at opnaa de bedst mulige resultater. Maatte nu ogsaa de mange andre Tjalvister gaa ind for sæsonen med samme energi som den Ola viser os i sit kast ovenfor.

Z. jr.

Klubrekorder:

60 m.	Joh. Johnsen	7
100 «	Joh. Johnsen	10,7*)
200 «	Joh. Johnsen	23
400 «	G. Larsen	51,7
800 «	E. Rasmussen	1,59,4
1500 «	E. Rasmussen	4,05,4
1609 «	A. Halstvedt	4,27,7
3000 «	Haakon Jansen	8,46,4
5000 «	A. Halstvedt	14,59**)
10000 «	A. Halstvedt	31,55,9**)
1 times løp	Evald Lambech,	17,116 m.

20000 m.	A. G. Simonsen	1,11,20
Marathon	A. G. Simonsen	2,40,48**)
110 hæk	G. Larsen	15,3*)
400 —	G. Larsen	58,7
4 × 100	Joh. Johnsen, O. Rønneberg, Chr. Hansen, Dagfin Carlsen	44
4 × 400	E. Bærum, T. Eng, G. Helstad, G. Larsen	3,35,4
1000 m. stafet:	G. Larsen, T. Floberg, B. Kolding, S. Helgesen	2,04
4 × 1500 m.:	H. Jansen, E. Bærum, Grønneberg, E. Rasmussen	17,28
Længde	S. Helgesen	6,84
« s.	S. Helgesen	3,13
Høide	S. Helgesen	1,91,3**)
« s.	S. Helgesen	1,58***)
Tresteg	E. Vinne	14,65
Kugle.	J. Hellum	13,20
« s.	Z. Johansen	25,31,5
Discos	Z. Johansen	42,40
« s.	Z. Johansen	79,44
Spyd	O. Sunde	63,04**)
« s.	O. Sunde	109,71
Slæggkast	H. Hammerstad	31,55

Dagens temaer.

I likhet med vore kollegaer i sportspressen har vi ogsaa faat island et ord som heter enquete eller no lignende blandt klubbens ledere og kjendte størrelser:

Som rimelig kan være begynder vi med formanden, Christian Hansen. Han var meget vanskelig at faa fat i, men med »bladfykenes« bekjendte ultholdenhet og sporsans, fandt vi ham tilslidst i en snefane paa Østre Skytterlags bane paa Grefsen. Uten at la os skremme av den rødglødende børspepe som stak frem fra snehaugen, spurte vi hen i veiret: »Hvad mener du er det største klubben har opnaadd iaar?»

»Det er uten sammenligning de resultater som klubbens skyttere har opnaadd. Hvis friidrætsmændene, bokserne og skiløperne bare tilnærmelesvis vilde gjøre det samme — saa — — — Paa kommende generalforsamling vil jeg fremsætte forslag om at der oprettes en skytegruppe i »Tjalve«, med gruppeformand, viceformand, sekretær, kasserer og materialforvalter. Videre at der bevilges de nødvendige midler til indkjøb av nogen hundre geværer og den nødvendige ammunition samt en kanon eller to. Da skal du faa se paa — eller høre paa skytning.«

Den næste vi søkte var fabrikerier Wilhelm Blystad. Vi fandt det sikrest at benytte telefonen. Efterat de nødvendige formaliteter var vel overstaalt, spurte vi likent: »Hvad mener De om den foreslaatte ombygning av Idrættens hus?» »Jeg har endnu ikke hat tid til at bestemme mig for hvad jeg skal si saan paa staaende fot,« uttalte hr. Blystad. »Men det maa være klart for enhver, at distriktslaget ikke saan uten videre kan gaa til saa store uttællinger i en saa vanskelig tid. Jeg blev ganske overrumplet i denne sak og fik ikke

*) Samme tid som norsk rekord.

**) norsk rekord.

***) norsk og skand. rekord.

tid til at holde nogenstohelst konferanoe. Det er da ingen mening i at ansætte arkitekt og gaa igang uten engang at konferere med dem som kjender forholdene bedst. Det er soleklart, at det er trappen som er det viktigste i Idrættens hus. Her er det trappen som vender ut mot byen og menneskene og som saa at si er »Husets« ansigt utad. Jeg vil sætte mig imot med nee og klør at trappen rives. Hvad de øvrige forandringer angaar, skal jeg se nærmere paa dem — senere.»

Oswald Gundersen syntes det var kjækt at medlemsbladet bare er kommet ut et par ganger paa et helt aar. Kanske grunden er at han har den utaknemlige job at ekspedere det.

Vi syntes det var for stor risiko for et »kryds kontra« at hemsøke kollega Sverre Gundersen paa denne maate, og han vilde sandsynligvis bare ha henvist til styret. Han er nemlig meget korrekt i den retning.

I anledning en artikkel som er indtat i dette nr. av bladet, henvendte vi os til Penneknekten for at høre hans mening om bladet. Han hadde netop lagt sidste haand paa en stor kringel, og mens vi uset ribber den for pynt og sukkerklumper, faar vi til vor forbauselse høre følgende: »Dette nr. av bladet er det bedste dere nogengang har git ut. Prøv nu at faa det ut mindst en gang om dagen foreløbig, saa kan vi om en tid tænke paa egen aftenulgave. Bladet bør imidlertid være av litt større format og med mindst 32 sider. Som byens ældste klub, kan ikke Tjalve være bekjendt av no knuseri. Overskuddet kan jo gaa til at kjøpe ind kanoner og mitraljøser, slik som forinanden har foreslaat.»

Tilslut huket vi, mellom to kunder, Pærlus Finnerud, som — selv om han, saavidt vi kan erindre, aldrig har hat nogen job i ledelsen, bestandig har lagt breisia til naar det gjælder. Vi kommer med det vanlige spørsmaal: »Hvad mener du er det største klubben har opnaadd iaar?« Finnerud svarer uten betænkning: »Selvfølgelig oprettelsen av gutteavdelingen. Jeg begriper ikke at ikke flere av klubbens ældre medlemmer tænker mere paa gutteavdelingen end de gjør. Jeg, Per eksempel, gjør alt hvad jeg kan, ja du ogsaa, men de andre! Der gaar de bort og gifter sig den ene efter den andre, og endda er det næsten ingen som møter op med en tjalvist til gutteavdelingen! Det høieste de driver det til er kanskje ei jente eller to!! Rigtignok skal kvindeidrættlen snart tas op paa programmet herhjemme ogsaa, men foreløbig ialfald heter det gutteavdelingen. Jeg vil be dig gjennem Medlemsbladet saa indstændig som mulig opfordre alle — de som er gifte ialfald — til å arbeide for størst mulig tilslutning til gutteavdelingen i Tjalve. Jeg skal ialfald lægge breisia til.»

Hvilket vi herved gjør.

Thorstein Carlsen

skriver til klubben og fortæller at han nu er paa vei til Syd-Amerika. Han sender sine hjerteligste hilsener til alle gutta.

Det var meningen at Thorstein skulde ha startet for os igjen nu til sommeren. Men han har ikke været istand til at faa sig noget at bestille og derfor er han reist.

Thorstein er vel en av de stauteste guttier som har repræsenteret Tjalve. Dertil var han saa grei og reel som et menneske kan bli. Gjaldt det for klubben at stille lag ved et eller andet stevne, var Thorstein og hans bror Dagfin, klare paa korteste varsel. — Thorstein har ogsaa spillet en ikke ubetydelig rolle for norsk fri-idræt ellers. Han deltok flittig i Trond-

hjem i de aarene han studerte ved Høiskolen, og i de par aarene han nu har opholdt sig i Drammen, har han været et meget ivrig medlem av »Sturla«; en tid iri-idrætsgruppens formand og fri-idrætskretsens sekretær.

....Alle tjalvister onsker ham lykke paa turen.

En liten revy

blandt kjendte navne. Kan du gjette hvem er hvem?

Christian skyter som bare f....

Christen billiarderer — hørt av en annen

Nils og Per Christian, fy saa leil

Wilhelm det er vel bare Jeg.

Keisern anbefaler kun »i min tid«.

Cassa er jovial og rund og blid

Borsalino er gudbedre mig blot

Niffen er vel nærmest søt

Søren whisk(y)er bak sine piper

En annen liker helst smukke piker

Calle nummer to, ja han var smidig

(betaler selv samtidig)

Alf Christian rolig, harmløs, snill

Conrad serverer no gresselig dill

Sverre er svært beskeden

Torbjørn »gik av« forleden

Den nye taler om sine forbindelser

Sleivini over — musikopfindelser

Trygve taler med megen pathos

Einar syns jeg er — Paulus fra Tarsos

Decoratoren sier litt stammende

»Medlemsbladet er ja-ja-ja-gu rammende.

f.

Bindeleddet.

Praktisk talt ved hver eneste generalforsamling i de senere aar har der faldt megen og tildels skarp kritik over vort medlemsblad, og desværre naa jeg medgi, at kritikken nu begynder at bli i høieste grad berettiget.

Før i tiden kom bladet nogenlunde regelmæssig, nu derimot er det en enestaaende begivenhet, naar det en gang paa vaarparten og en gang ved juletider ser dagens lys. Feilen, hvori ligger den? er det paa sin plads at spørre. Efter min mening ikke hos den nuværende redaktør eller hans medarbeidere, nei — den ligger hos generalforsamlingen (d. v. s. tjalvisterne selv), som grundet manglende interesse ikke faar tat nogen endelig avgjørelse m. h. t. bladets skjæbne. Den kommende generalforsamling plikter nu at ta affære. Enten — eller — i denne sak. Generalforsamlingen har at vælge mellem tre ting: Enten

1) At overdra medlemsbladet til en der muligens

God jul

ønskes alle Tjalvister!

Gunnar Andrén
Asbjørn Andresen
Eugen Andresen
Hans Balstad
Erling Bjerke
Oscar Eliassen
A. Faafeng
Parelius Finnerud
Per N Finnerud
Bjarne Th. Fjeld
Lars Fronth
Osw. Gundersen
Sverre Gundersen

Olav A Gøthe
Chr. Hansen
Gunnar Helstad
Bjarne Hval
Arthur Høglund
Zakken Johansen, jun.
Bjørn Karstensen
Bebel Kolding
Lang-Ka'l
Henning Norgren
Leif G. Schjerven
Eugen Solli
Peter Sommer
Bjørnvald Almaas
Jentoft Skille

kunde drive det forretningsmessig uten utgift for klubben, eller

2) At bevilge det nødvendige til en regelmæssig utgivelse av bladet, eller

3) At avskaffe medlemsbladet helt.

Hvis vi ikke faar ordnet alternativ 1 eller 2 paa en *fuldt ut betryggende og tilfredsstillende maate*, har vi kun nr. 3 tilbake og intet andet. En saadan mellemting som vi nu har er absolut forkastelig og ikke værdig en saa stor og anset klub som Tjalve.

Bindeleddet

har man kaldt medlemsbladet. La det bli det i praksis ogsaa, ikke som nu, nærmest en karikatur. Alle tjalvister maa *vaakne* op og interessere sig for denne sak. Paa ordflom mangler det visselig ikke i Tjalve, selv Castberg kunde risikere at komme tilkort, hvis han deltok i en debat i klubben.

Men om vi kunde overføre, la mig si bare en brøkdelen av hvad vi har paa hjertet til medlemsbladet, vilde der være stof nok til flere aargange av et 8-sidig nummer. Der er mange gode penne i Tjalve, det sees let ved at læse igjennem endel av de gamle aargange.

I et medlemsblad bør der foruten redaktøren, der ordner det rent tekniske, være en eller to *faste* medarbeidere f. eks. en for hver dyrkende idrætsgren, der kunde gi referater fra stevner og lign. Av indholdet forøvrig bør fremhæves: Start av en personalia-side f. eks. med titlen »Kjente tjalvister«, likeledes »Smaapluk«, »Huskeliste« (fortegnelse over stevner og andet), instruktive artikler, meddelelser

fra grupperne, raad og vink og desuten alt av interesse, selv om det skulde bevæge sig litt utenom idrætsspørsmål, bare det er til hygge og nytte.

Bli medarbeider, kom med forslag, derved gjør du klubben mere kjendt og du øker kanskje indirekte medlemmernes antal. Med interesse og iver *maa* det og skal det gaa, det mener ialfald

Penneknekten.

Indendørstreningen

begynder straks over nytår.

Se nærmere meddelelse i idrætspressen samt opslag i bokselokalet.

Fri-idrættsstyre.

Premieopgave.

Hvem kan skaffe hovedstyrets formand en leilighet i byen?

Riktig løsning belønnes!

To Trikkemerker Tapt?

men mang penger spart for den som gjør sine indkjøp av *julepresenter etc. i*

GRØNLANDS BOKHANDEL A/S

(H. NORGREN)

BØKER, JULEHEFTER, FOTOARTIKLER, ETC.

SAMLEDE VERKER PAA RATEBETALING

Grønlandsleret 5 (vis à vis Tøiengt.) Telf. 81121

Tjalvister!

Benyt de forretninger, som averterer i medlemsbladet.

Syvertsen & Hansen

Kirkegaten 34, V Oslo Telefon 20 625

Specialitet: Mapper og Æsker

Bokblinderi — Trykkeri — Linieranstalt
Protokolfabrik

Piper

Tobakker

Gode og billige
hos

GUNDERSEN

NORMANNSGT. 2 (Hj. Aakebergvn.)

Cigarer

Cigaretter

*Tjalvegutternes leverandør i
sportsartikler er*

A/s HAKO

Prinsensgt. 26 B

Telefon 21110

Juvelerforretningen Perlen A/s

Torvet 2.

Julepresenter i guld, sølv, plet
og tinn.

Prisene betydelig nedsat.

Medlemmer kan gjøre regning paa den bedste
behandling.

Lommekniver, Slirekniver, Sakser,
Haarklippmaskiner, Barberkniver
og Barberhøvler anbefales

NILS BREILID

KARL JOHANS GT. 6

Benklær, Trøier, Sko

faaes hos

OSCAR WIGER

Telf. 70464

Schous plass 7

Telf. 70464

Hallstein Bjerke

Tobakshandel

Telef. 15374

Søgaden 22

Telef. 15374

Wilhelm Blystad

Baand-, Veke- & Sytraadfabrik

— Etableret 1906 —

Kontor og Fabrik: Sandakerveien 52, Oslo.

Telefoner: 32065 og 38406.

B o k s e h a n s k e r
av Brustad's model er bedst.

NB. Paase at hanskerne er merket med vort firmanavn.
De bedste aparater for hjemmetræning og motion er

Terry's Expanders.

Føres paa lager i alle styrker
— Forlang Vintersportskatalog —

A. GRESVIG

VAABEN- OG SPORTSFORRETNING
CYKLEFABRIK
KRISTIANIA